

Č.j.: 0313/002/12/Pos.

Vyřizuje: Ing. Miroslav Pospíšil

Telefon: 545 555 135, -131

Český metrologický institut (ČMI), jako orgán věcně a místně příslušný ve věci stanovování metrologických a technických požadavků na stanovené měřidlo a stanovování metod zkoušení při schvalování typu a při ověřování stanoveného měřidla dle § 14 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a dle ustanovení § 172 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SprŘ“), zahájil z moci úřední dne 10. 2. 2012 správní řízení dle § 46 SprŘ, a na základě podkladů vydává toto:

I.

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

číslo: 0111-OOP-C027-12

č.j. 0313/002/12/Pos.,

kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod zkoušení při schvalování typu a ověřování stanovených měřidel:

„elektronické teploměry pro kontrolu teploty prostředí a teplé užitkové vody s dělením 0,1 °C a lepším používané státními kontrolními orgány“

1 Základní pojmy

Pro účely tohoto opatření obecné povahy platí termíny a definice podle VIM¹⁾ a následující:

elektronické teploměry pro kontrolu teploty prostředí a teplé užitkové vody používané státními kontrolními orgány (dále jen teploměry): teploměry používané pro kontrolu plnění požadavků na vytápění a dodávku teplé vody pro účely zvláštního právního předpisu²⁾

¹⁾ Mezinárodní metrologický slovník – Základní a všeobecné pojmy a přidružené termíny (VIM)

²⁾ Vyhláška MPO č. 194/2007 Sb., kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody, měrné ukazatele spotřeby tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody a požadavky na vybavení vnitřních tepelných zařízení budov přístroji

2 Metrologické požadavky

2.1 Stanovené pracovní podmínky

Správná funkce teploměru musí být zaručena při následujících pracovních podmínkách:

- teplota okolí v rozsahu (–10 až 50) °C
- relativní vlhkost v rozsahu (10 až 95) %.

2.2 Měřicí interval

Měřicí interval teploměru pro kontrolu teploty prostředí musí být alespoň od –10,0 °C do +50,0 °C.

Měřicí interval teploměru pro kontrolu teploty teplé vody musí být alespoň od 0,0 °C do 100,0 °C.

2.3 Největší dovolená chyba

Největší dovolená chyba teploměru jako celku pro kontrolu teploty prostředí nebo pro kontrolu teploty teplé vody je $\pm 0,4$ °C.

2.4 Doba odezvy

Doba odezvy teploměru pro kontrolu teploty teplé vody musí být ≤ 60 s.

Doba odezvy teploměru pro kontrolu teploty prostředí musí být ≤ 180 s.

2.5 Největší dovolená chyba doby záznamu

Pokud je teploměr pro kontrolu teploty prostředí vybaven záznamovým zařízením pro registraci naměřených hodnot v časovém intervalu, největší dovolená chyba doby záznamu je $\pm 0,2$ % doby záznamu.

3 Technické požadavky

3.1 Všeobecně

Teploměry musí být konstrukčně uzpůsobeny pro měření teploty vzduchu, pro měření teploty vody nebo pro měření obou veličin.

Teploměry mohou být kompaktní nebo s konstrukčně oddělenými částmi. Konstrukční provedení teploměru musí umožňovat jeho ověření jako celku.

Materiály konstrukčních dílů musí odolávat různým formám koroze a opotřebení, které se vyskytují při běžných provozních podmínkách.

3.2 Snímač teploty

Pro tyto teploměry se používají odporové snímače teploty. Snímač teploty může být vnitřní (zabudovaný uvnitř tělesa přístroje) nebo vnější.

Vnější snímač teploty může s teploměrem tvořit jeden celek nebo může být odpojitelný, např. pomocí konektoru. Odpojitelný snímač teploty musí být trvale identifikovatelný tak, aby byla vyloučena možnost záměny.

Jestliže by délka spojovacího vedení mohla významně ovlivnit metrologické vlastnosti měřidla nebo je vnější snímač teploty obtížně identifikovatelný, musí být vnější snímač teploty trvale připojen k vyhodnocovací jednotce a bez porušení úředních značek nesmí být umožněn přístup k připojovacím svorkám.

Konstrukční provedení snímače teploty musí být takové, aby při běžném používání a čištění nemohlo dojít k jeho poškození nebo ke změně jeho metrologických vlastností (zejména vodotěsné provedení, chemická a mechanická odolnost).

U teploměrů, u kterých se ochranné pouzdro snímače skládá z elektricky vodivých částí a hodnota izolačního odporu (odpor mezi vnitřním vedením a pouzdem čidla) může ovlivnit metrologické vlastnosti teploměru, musí být hodnota izolačního odporu větší než $100 \text{ M}\Omega$ při zkušebním napětí do 100 V a při teplotě okolí (15 až 25) $^{\circ}\text{C}$.

Snímač teploty musí být proveden tak, aby umožňoval bez poškození a změny vlastností během používání a v průběhu ověření ponoření do teplé vody nebo pracovní kapaliny termostatické lázně (alkohol, voda, olej).

3.3 Indikační zařízení

Analogové indikační zařízení teploměru musí mít hodnotu dílku $\leq 0,1$ $^{\circ}\text{C}$.

Digitální indikační zařízení teploměru musí mít rozlišitelnost $0,1$ $^{\circ}\text{C}$ a lepší.

Výška číslic indikačního zařízení (displeje) musí být nejméně 4 mm .

Měřicí jednotkou jsou $^{\circ}\text{C}$.

Pokud není měřidlo vybaveno displejem, mohou být naměřené indikace zobrazovány prostřednictvím komunikačního rozhraní, které umožňuje připojení přídavných zařízení (PC, tiskárna). Toto rozhraní nesmí ovlivnit jeho metrologické vlastnosti.

Konstrukční řešení měřidla musí zajistit, aby nemohlo dojít ke změně či vymazání zaznamenaných indikací běžnými prostředky výpočetní techniky na uživatelské úrovni.

3.4 Přídavná zařízení

Teploměr může být vybaven záznamovým zařízením pro sledování průběhu teploty ve stanovených intervalech a jeho zaznamenání do vnitřní paměti měřidla.

Teploměr pro kontrolu teploty prostředí i teploměr pro kontrolu teploty teplé vody smí být kombinován jako jeden celek s dalšími měřidly, například vlhkoměrem nebo barometrem; jejich funkce však nesmí ovlivnit či znemožnit funkci měření teploty nebo správnost měření teploty.

3.5 Software

U elektronických teploměrů musí být použitý software přístroje identifikovatelný (s výjimkou případu, kdy jde výlučně jen o zobrazení měřené veličiny bez dalších funkcí). Software musí být zabezpečen před náhodným nebo úmyslným ovlivněním, případně poškozením a musí odpovídat technickému normativnímu dokumentu WELMEC 7.2³⁾.

3.6 Napájení

Teploměry mohou být napájeny ze sítě pomocí adaptéru nebo z nezávislého zdroje bateriemi.

Teploměr s vnějším elektrickým napájením musí být možné připojit k napájení o jmenovité hodnotě 12 V nebo 24 V (střídavé i stejnosměrné napětí).

Teploměry napájené ze sítě musí být napájeny střídavým napětím U_N v mezích $U_N - 15 \%$ a $U_N + 10 \%$, kde U_N je jmenovité napájecí napětí specifikované výrobcem měřidla, s kmitočtem $f_N \pm 2 \%$.

Pro referenční účely se použije napětí $U_N \pm 2 \%$ a kmitočet $f_N \pm 0,4 \%$.

Nezávislý napájecí zdroj musí být definován ve specifikaci výrobce a teploměr musí signalizovat potřebu nového nabití napájecího zdroje nebo jeho výměny a zablokovat se nebo vypnout při poklesu zdrojového napětí pod mez stanovenou výrobcem.

³⁾ WELMEC 7.2 Software Guide; veřejně dostupný na www.welmec.org

3.7 Odolnost proti vlivům vnějšího prostředí

3.7.1 Mechanická odolnost

Konstrukce teploměru a použité materiály musí zaručovat dostatečnou pevnost, stabilitu a odolnost proti mechanickým nárazům a volnému pádu.

3.7.2 Odolnost klimatickým podmínkám

3.7.2.1 Mezní podmínky pro skladování a přepravu

Teploměr nebo jeho části musí odolat bez poškození, anebo zhoršení metrologických vlastností mezním teplotám pro skladování -30 °C až $+70\text{ °C}$.

3.7.2.2 Stupeň ochrany krytem, elektromagnetická kompatibilita

Stupeň ochrany krytem musí být:

- IP 65 pro ponorné snímače teploty;
- IP 55 pro indikační zařízení a přenosné kompaktní teploměry.

3.8 Elektromagnetická kompatibilita

Teploměry, které obsahují elektronické komponenty, nesmí být ovlivněny elektrickým ani elektromagnetickým rušením, nebo na ně musí definovaným způsobem reagovat (například ohlášením chyby, zablokováním měření a podobně). Nesmí ani vyzařovat nežádoucí elektromagnetické pole.

Pro teploměry obsahující elektronické komponenty je definována třída elektromagnetického prostředí E1 (tj. prostředí obytných či obchodních prostor nebo prostředí provozů lehkého průmyslu).

3.9 Odolnost proti neoprávněné manipulaci

Teploměry nesmí mít vlastnosti, které by usnadňovaly podvodné použití, přičemž možnosti jejich neúmyslného chybného použití musí být minimální. Komponenty, které uživatel nesmí rozebírat nebo justovat, musí být proti takovým činnostem zajištěny.

Nastavovací prvky teploměru musí být zajištěny tak, aby při běžné manipulaci nemohlo dojít ke změně nastavení bez poškození úředních značek.

4 Značení měřidla

4.1 Značení na měřidle

Měřidla musí být jasně a viditelně označena následujícími informacemi:

- název výrobce nebo jeho značka;
- typ měřidla;
- výrobní číslo a rok výroby měřidla;
- značka schválení typu měřidla;
- rozsah pracovní teploty;
- na stupnici nebo indikačním zařízení musí být uvedena měřicí jednotka ($^{\circ}\text{C}$).

V případě snímače teploty odpojitelného od indikačního zařízení musí být na štítku snímače uvedeno minimálně jednoznačné přiřazení snímače k indikačnímu zařízení (např. výrobní číslo) a na tělese snímače vyhrazeno místo pro úřední značku. Veškeré údaje, specifikace, informace atp. požadované v článcích tohoto opatření musí být uvedeny v návodu k použití měřidla.

4.2 Umístění úřední značky

Na měřidle musí být připravena místa pro připojení úředních značek. Umístění úředních značek na teploměru je stanoveno v certifikátu schválení typu měřidla.

5 Schvalování typu měřidla

5.1 Všeobecně

Proces schvalování typu elektronického teploměru zahrnuje následující zkoušky:

- vnější prohlídka;
- funkční zkoušky:
 - zkouška izolačního odporu;
 - zkouška přesnosti;
 - stanovení doby odezvy;
 - stanovení chyby doby záznamu záznamovým zařízením;
- zkoušky odolnosti proti vnějším vlivům:
 - zkouška odolnosti mezním teplotám pro skladování a přepravu;
 - zkouška ochrany proti průsaku vody a cizím částicím (stupeň ochrany krytem);
- zkoušky odolnosti proti mezním hodnotám napájecího napětí:
 - zkouška odolnosti proti mezním hodnotám střídavého napájecího napětí;
 - zkouška odolnosti proti změnám kmitočtu střídavého napětí;
 - zkouška odolnosti proti mezním hodnotám stejnosměrného napájecího napětí;
- zkoušky elektromagnetické kompatibility:
 - zkouška odolnosti proti vyzařovanému vysokofrekvenčnímu elektromagnetickému poli;
 - zkouška odolnosti proti elektrostatickému výboji.

5.2 Vnější prohlídka

Při vnější prohlídce teploměru se posuzuje:

- úplnost předepsané technické dokumentace;
- shoda metrologických a technických charakteristik specifikovaných výrobcem v dokumentaci s požadavky tohoto předpisu, uvedenými v článcích 2, 3 a 4;
- úplnost a stav teploměru podle předepsané technické dokumentace;
- shodnost verze softwaru teploměru s verzí specifikovanou výrobcem, je-li to relevantní (viz článek 3.5).

Při zjištění závažných nedostatků se měřidlo dále nezkouší.

5.3 Funkční zkoušky

5.3.1 Zkušební vybavení

Ke zkouškám se použije následující vybavení:

- a) etalonový teploměr s platinovým odporovým snímačem teploty s měřicím intervalem minimálně (-20 až +120) °C a kombinovanou nejistotou měření menší než $\pm 0,03$ °C;

- b) kapalinové termostatické lázně s rozsahem teplot nejméně $(-20 \text{ až } +120) \text{ } ^\circ\text{C}$ umožňující zkoušení snímačů teploty s ponorem minimálně 200 mm a s kombinovanou standardní nejistotou měření vyvolanou vlivem homogenity a stability teplotního pole menší než $\pm 0,03 \text{ } ^\circ\text{C}$;
- c) klimatická komora pro zkoušení teploměrů s vnitřním snímačem teploty;
- d) měřicí zařízení pro měření odporů (DC nebo AC) s rozsahem podle typu etalonového odporového teploměru;
- e) stopky nebo jiné časoměrné zařízení s měřicím intervalem minimálně 10 h a dovolenou chybou menší než 0,02 % doby záznamu;
- f) měřidlo izolačního odporu – stejnosměrné napětí do 100 V, rozsah nejméně do 100 M Ω .

Všechna měřidla musí mít platnou návaznost, termostat musí mít stanovenou a změřenu homogenitu a stabilitu.

5.3.2 Zkouška izolačního odporu

Izolační odpor se měří u teploměrů napájených síťovým napětím při teplotě okolí mezi vodiči vnitřního vedení snímače a elektricky vodivým pláštěm snímače. Zkouška se provádí pouze v případě, že vodiče vnitřního vedení jsou dostupné. Zkouší se stejnosměrným zkušebním napětím do 100 V při obou polaritách zkušebního napětí, výsledkem zkoušky je nižší z obou změřených hodnot izolačního odporu.

Naměřená hodnota musí splňovat požadavky na hodnotu izolačního odporu podle článku 3.2.

5.3.3 Zkouška přesnosti

Teploměr pro kontrolu teploty teplé vody i teploměr pro kontrolu teploty prostředí se zkouší v pěti bodech rovnoměrně rozdělených v celém měřicím intervalu. První a poslední bod musí ležet v blízkosti mezi měřicího intervalu.

Při zkoušce se porovnává skutečná ustálená teplota lázně určená etalonovým teploměrem s indikací zkoušeného teploměru. Pro každou zkušební teplotu se provede série nejméně čtyř odečtů etalonového teploměru a zkoušeného teploměru.

Chyby měření v jednotlivých bodech nesmí překročit největší dovolené chyby uvedené v článku 2.3.

5.3.4 Stanovení doby odezvy

Doba odezvy se stanoví v termostatické lázni, která je nastavena na teplotu o 20 $^\circ\text{C}$ nižší nebo vyšší, než je počáteční teplota (např. teplota okolí). Teploměr se nechá ustálit při počáteční teplotě a pak se snímač teploty co nejrychleji ponoří do termostatické lázně. Měří se doba od okamžiku ponoření snímače teploměru do dosažení indikace 90 % skutečné změny teploty.

Zjištěná doba odezvy nesmí překročit dobu odezvy stanovenou v článku 2.4.

5.3.5 Stanovení chyby doby záznamu záznamového zařízení

Při této zkoušce je kontrolována chyba doby záznamu stanovená technickými požadavky na záznamové zařízení. Kontrolu lze provést buď vyhodnocením zkušebního záznamu, nebo jiným postupem, pokud je výrobcem doporučen a je pro potřeby použitelný.

Chyba doby záznamu musí být menší nebo rovna největší dovolené chybě podle článku 2.4.

5.4 Zkoušky odolnosti proti vnějším vlivům

5.4.1 Zkouška odolnosti mezním teplotám pro skladování a přepravu

Kompletní teploměr, který není v provozu, musí být umístěn v klimatizované komoře po dobu tří hodin při obou mezních teplotách $-30 \text{ } ^\circ\text{C}$ a $+70 \text{ } ^\circ\text{C}$ a při rychlosti změny teploty $1 \text{ } ^\circ\text{C}/\text{min}$ při přechodu z jedné mezní teploty na druhou. Provede se 5 cyklů.

Bezprostředně po ukončení zkoušky se kontrolují změny vzhledu. Měřidlo nesmí změnit svůj vzhled, materiál a povrch nesmí být popraskaný, s puchýři nebo se změněnou barvou.

Po uplynutí dvou hodinách od ukončení zkoušky musí teploměr při referenční teplotě splnit požadavky uvedené v článku 2.3.

5.4.2 Zkouška ochrany proti průsaku vody a cizím částicím (stupeň ochrany krytem)

Při zkoušce se přezkouší, zda měřidlo odpovídá specifikovanému stupni ochrany podle článku 3.7.2.2.

POZNÁMKA Krytem se rozumí kryt přístroje v pracovní poloze, tj. včetně konektorů (s možnými závěry), těsnění nebo jiného příslušenství.

5.5 Zkoušky odolnosti proti mezním hodnotám napájecího napětí

5.5.1 Zkouška odolnosti proti mezním hodnotám střídavého napájecího napětí

Odolnost proti mezním hodnotám střídavého napájecího napětí se zkouší na teploměru v zapnutém stavu při mezních hodnotách napětí $U_N - 15\%$ a $U_N + 10\%$, kde U_N je jmenovité napájecí napětí specifikované výrobcem měřidla. Pokud je napájecí napětí určeno v rozsahu hodnot jmenovitého napětí, pak je zkouška provedena na nejnižším a nejvyšším napětí rozsahu.

Chyby měření při mezních hodnotách napájecího napětí nesmí překročit největší dovolené chyby podle článku 2.3.

5.5.2 Zkouška odolnosti proti změnám kmitočtu střídavého napětí

Odolnost proti změnám kmitočtu napájecího napětí se zkouší na teploměru v zapnutém stavu při mezních kmitočtech $f_N \pm 2\%$, kde f_N je jmenovitý kmitočet napájecího napětí.

Chyby měření při mezních hodnotách kmitočtu napájecího napětí nesmí překročit největší dovolené chyby podle článku 2.3.

5.5.3 Zkouška odolnosti proti mezním hodnotám stejnosměrného napájecího napětí

Odolnost proti mezním hodnotám stejnosměrného napájecího napětí se zkouší na teploměru v zapnutém stavu při mezních hodnotách napětí U_{\min} a U_{\max} , kde U_{\min} a U_{\max} jsou mezní hodnoty napájecího napětí specifikované výrobcem měřidla.

Chyby měření při mezních hodnotách kmitočtu napájecího napětí nesmí překročit největší dovolené chyby podle článku 2.3.

5.6 Zkoušky elektromagnetické kompatibility (EMC)

5.6.1 Zkouška odolnosti proti elektrostatickému výboji

Odolnost proti elektrostatickému výboji se zkouší na teploměru v zapnutém stavu přednostně napětím ± 6 kV pro kontaktní výboj a ± 8 kV pro výboj vzduchem, pokud nelze použít kontaktní výboj. Výboje se aplikují na kryt teploměru a do vazebních desek v blízkosti teploměru.

Při této zkoušce musí teploměr vykazovat normální funkci v mezích největší dovolené chyby podle článku 2.3 nebo musí zjistit závažnou chybu a reagovat na ni definovaným způsobem.

5.6.2 Zkouška odolnosti proti vyzařovanému vysokofrekvenčnímu elektromagnetickému poli

Odolnost proti vyzařovanému vysokofrekvenčnímu elektromagnetickému poli se zkouší na měřidle v zapnutém stavu v kmitočtovém pásmu:

- kmitočet 80 MHz až 800 MHz, intenzita 3 V/m;
- kmitočet 800 MHz až 960 MHz, intenzita 10 V/m;
- kmitočet 960 MHz až 1 400 MHz, intenzita 3 V/m;
- kmitočet 1 400 MHz až 2 000 MHz, intenzita 10 V/m.

Uvedené hodnoty amplitud intenzity zkušební pole jsou udány pro měření bez modulace. Zkušební pole je amplitudově modulováno s hloubkou 80 %, modulační signál má sinusový průběh s modulačním kmitočtem 1 kHz. Kmitočtový krok při rozmitání kmitočtu zkušební pole je nejvýše 1 %. Doba prodlevy na každém kmitočtu nesmí být kratší než doba nezbytná pro odzkoušení teploměru včetně jeho schopnosti reagovat na rušení. V žádném případě však nesmí být kratší než 0,5 s. Zkušební pole se aplikuje na všechny strany krytu teploměru.

Při této zkoušce musí teploměr vykazovat normální funkci v mezích největší dovolené chyby podle článku 2.3 nebo musí zjistit závažnou chybu a reagovat na ni definovaným způsobem.

6 Prvotní ověření

Prvotnímu ověření podléhají nové elektronické teploměry a elektronické teploměry po opravě.

6.1 Všeobecně

Proces prvotního ověření teploměru pro stanovení teploty prostředí nebo teploty teplé užitkové vody zahrnuje následující zkoušky:

- vizuální prohlídka;
- funkční zkoušky:
 - zkouška izolačního odporu;
 - zkouška přesnosti.

6.2 Vizuální prohlídka

Při této vizuální prohlídce teploměru se posuzuje, zda:

- a) zda se měřidlo předložené k ověření a jeho součásti shodují se schváleným typem;
- b) teploměr a jeho součásti včetně přípojovacích kabelů nejsou mechanicky poškozeny nebo nenesou stopy koroze;
- c) označení, nápisy a jejich provedení odpovídají údajům a požadavkům uvedeným v certifikátu schválení typu měřidla.

Pokud měřidlo nevyhoví požadavkům vizuální prohlídky, dále se nezkouší.

6.3 Funkční zkoušky

6.3.1 Zkušební vybavení

Ke zkouškám se použije příslušné vybavení podle článku 5.3.1.

6.3.2 Zkouška izolačního odporu

Zkouška izolačního odporu teploměru se provádí u nových a opravených měřidel podle článku 5.3.2.

Pokud naměřená hodnota nespĺňuje požadavky na hodnotu izolačního odporu podle článku 3.2, teploměr se dále nezkouší.

6.3.3 Zkouška přesnosti

Zkouška přesnosti teploměru se provádí podle článku 5.3.3.

Chyba měření nesmí být větší než hodnoty stanovené v článku 2.3.

6.3.4 Stanovení chyby doby záznamu

Stanovení chyby doby záznamu záznamového zařízení teploměru se provede podle článku 5.3.5.

Chyba doba záznamu musí být menší nebo rovna největší dovolené chybě podle článku 2.5.

7 Následné ověření

7.1 Všeobecně

Proces následného ověření elektronického teploměru pro stanovení teploty prostředí nebo teploty teplé užitkové vody zahrnuje následující zkoušky:

- vizuální prohlídka;
- funkční zkoušky – zkouška přesnosti.

7.2 Vizuální prohlídka

Vizuální prohlídka teploměru se při následném ověřování provádí podle článku 6.2.

7.3 Funkční zkoušky

7.3.1 Zkušební vybavení

Ke zkouškám se použije příslušné vybavení podle článku 5.3.1.

7.3.2 Zkouška přesnosti

Zkouška přesnosti teploměru se při následném ověřování provádí podle článku 5.3.3.

8 Oznámené normy

ČMI oznámí pro účely specifikace metrologických a technických požadavků na měřidla a pro účely specifikace metod zkoušení při schvalování jejich typu a ověřování, vyplývajících z tohoto opatření obecné povahy, české technické normy, další technické normy nebo technické dokumenty mezinárodních popřípadě zahraničních organizací, nebo jiné technické dokumenty obsahující podrobnější technické požadavky (dále jen „oznámené normy“). Seznam těchto oznámených norem s přiřazením k příslušnému opatření oznámí ČMI společně s opatřením obecné povahy veřejně dostupným způsobem (na webových stránkách www.cmi.cz).

Splnění oznámených norem nebo splnění jejich částí se považuje v rozsahu a za podmínek stanovených opatřením obecné povahy za splnění těch požadavků stanovených tímto opatřením, k nimž se tyto normy nebo jejich části vztahují.

II.

ODŮVODNĚNÍ

ČMI vydává k provedení § 24c zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, toto opatření obecné povahy, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla a metody zkoušení při schvalování typu a ověřování těchto stanovených měřidel.

Vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů, zařazuje v příloze Druhový seznam stanovených měřidel pod položkou 3.1.4 b) elektronické teploměry pro kontrolu teploty prostředí a teplé užitkové vody s dělením 0,1 °C a lepším používané státními kontrolními orgány podléhající schvalování typu a ověřování.

ČMI tedy k provedení § 24c zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, pro tento konkrétní druh měřidla „elektronické teploměry pro kontrolu teploty prostředí a teplé užitkové vody s dělením 0,1 °C a lepším používané státními kontrolními orgány“ vydává toto opatření obecné povahy, kterým se stanovují metrologické a technické požadavky pro elektronické teploměry pro kontrolu teploty prostředí a teplé užitkové vody s dělením 0,1 °C a lepším používané státními kontrolními orgány a metody zkoušení při schvalování typu a ověřování těchto stanovených měřidel.

Tento předpis (Opatření obecné povahy) byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

III. POUČENÍ

Proti opatření obecné povahy nelze podat opravný prostředek (§ 173 odst.2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění /dále jen „správní řád“/).

Dle ustanovení § 172 odst. 5 správního řádu se proti rozhodnutí o námitkách nelze odvolat ani podat rozklad.

Soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení dle ust. § 94 až 96 správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení ke správnímu orgánu, který toto opatření obecné povahy vydal. Jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do třiceti dnů podatelci. Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze dle ust. § 174 odst. 2 správního řádu vydat do tří let od účinnosti opatření obecné povahy.

IV. ÚČINNOST

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnost patnáctým dnem ode dne jeho uveřejnění (§ 24d zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů).

RNDr. Pavel Klenovský
generální ředitel

Za správnost vyhotovení: Ing. Miroslav Pospíšil

Vyvěšeno dne: 16. 8. 2012

Podpis oprávněné osoby, potvrzující vyvěšení:

Sejmuto dne: 31. 8. 2012

Podpis oprávněné osoby, potvrzující sejmnutí:

Účinnost: 31. 8. 2012

Podpis oprávněné osoby, vyznačující účinnost:

OZNÁMENÍ č. 27/12

Českého metrologického institutu

o oznámených normách k opatření obecné povahy číslo: 0111-OOP-C027-12
č.j. 0313/002/12/Pos.,

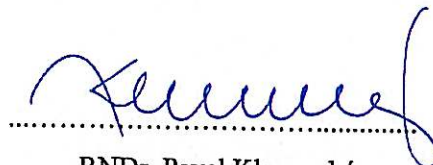
kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod jejich zkoušení při schvalování typu a ověřování stanovených měřidel:

„elektronické teploměry pro kontrolu teploty prostředí a teplé užitkové vody s dělením 0,1 °C a lepším používané státními kontrolními orgány“

Český metrologický institut oznamuje pro účely specifikace metrologických a technických požadavků na měřidla a pro účely specifikace metod zkoušení při schvalování jejich typu a ověřování, vyplývajících z tohoto opatření obecné povahy, české technické normy, další technické normy nebo technické dokumenty mezinárodních popřípadě zahraničních organizací, nebo jiné technické dokumenty obsahující podrobnější technické požadavky, jejichž splnění nebo splnění jejich částí se považuje v rozsahu a za podmínek stanovených opatřením obecné povahy za splnění těch požadavků stanovených tímto opatřením, k nimž se tyto normy nebo jejich části vztahují.

Dokument	Tř. znak	Název	Část dokumentu
ČSN EN 61000-4-2	33 3432	Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 4-2: Zkušební a měřicí technika – Elektrostatický výboj – zkouška odolnosti	5.6.1
ČSN EN 61000-4-3	33 3432	Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 4-3: Zkušební a měřicí technika – Vyzařované vysokofrekvenční elektromagnetické pole – Zkouška odolnosti	5.6.2

V Brně dne 10. 2. 2012

RNDr. Pavel Klenovský
generální ředitel

